

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Obdo/41/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 4121209382                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 20.11.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Erika Čanádyová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:4121209382.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, v spore žalobkyne RESORT 104 s.r.o., Novozámocká 104, Nitra, IČO: 51 208 504, zastúpenej advokátkou JUDr. Máriou Jakubíkovou, Fr. Mojtu 43, Nitra, IČO: 34 037 721 proti žalovanému Miroslav Hahn - auto HAHN, Víšňova 1, Nitra, IČO: 30 944 660, zastúpenému advokátom JUDr. Martinom Kanásom, Školská 3, Nitra, IČO: 42 119 987, o vypratanie nehnuteľnosti, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 9. februára 2023, č. k. 26Cob/4/2023-117, takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 9. februára 2023, č. k. 26Cob/4/2023-117 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

- Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. septembra 2022, č. k. 27Cb/70/2021-79 rozhodol, že žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti predmetného rozsudku vypratať nebytové priestory bližšie špecifikované vo výroku I. predmetného rozsudku (ďalej aj ako „nehnuteľnosti“), a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%.
- V odôvodnení predmetného rozsudku uviedol, že žalobkyňa v konaní preukázala, a žalovaný uvedené ani nerozporoval, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností, čím je splnený predpoklad aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, a že vec (časti nebytových priestorov) sa nachádza u tretej osoby, resp. že ich táto odmieta vypratať, čím bol splnený predpoklad pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Spornou tak ostala otázka „neoprávneného“ zadržiavania vecí žalovaným.
- Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou, následne modifikovaný Zmluvou o postúpení práv, ktorý splňal všetky zákonné náležitosti. Žalobkyňa preukázala, že písomnú výpoveď nájomnej zmluvy z 26. apríla 2021 zaslala žalovanému na adresu jeho miesta podnikania dňa 27. apríla 2021 prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. a zároveň preukázala, že doručovateľ doručil žalovanému predmetnú písomnosť dňa 28. apríla 2021 vhođením do schránky žalovaného na adrese jeho miesta podnikania, o čom

predložila aj doručenkú vystavenú doručovateľom dňa 31. mája 2021 (č. l. 16). Žalovaný počas sporu namietal, že takýto spôsob doručenia nebol v súlade s platným poriadkom doručovateľa a ani sa nejednalo o zmluvne dohodnutý spôsob doručovania písomností. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu dôkaz - Informácie o obmedzení služieb (č. l. 32) stiahnutý z webovej stránky doručovateľa, poukázal na bod 4.6. Zmluvy o postúpení práv a na pojednávaní uviedol, že počas pandémie COVID - 19 bola jeho manželka po celý čas doma a do schránky neprišiel žiaden list.

4. V súvislosti s uvedenými tvrdeniami žalovaného súd prvej inštancie vyhodnotil dôkaz - Informácie o obmedzení služieb za nepreukazujúci skutočnosť uvádzané žalovaným, a to z dôvodu, že je v ňom uvedené, že „Poskytovanie poštových služieb bude od 23. apríla zabezpečené v štandardnom režime na celom území Slovenska“ bez špecifikovania príslušného roka. Naopak ďalej v texte je uvedený dátum „06. apríla 2020“, z čoho je možné vyvodiť, že táto informácia sa vzťahuje na doručovanie v roku 2020 a nie v roku 2021. Uvedený záver potvrdil aj samotný doručovateľ v oznámení z 5. januára 2022, v zmysle ktorého s účinnosťou od 27. októbra 2020 do 14. mája 2021 zabezpečovala Slovenská pošta, a.s. doručovanie doporučených zásielok vhadzovaním do domových listových schránok bez potvrdenia prevzatia zo strany adresáta/oprávneného prijímateľa v dodacích dokladoch pošty, a to na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb (ďalej len „Úrad“), ktorý z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie súvisiacej s pandemiou spôsobenou šírením koronavírusu rozhodol o distribúcii niektorých zásielok osobitným spôsobom.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný následne nesprávne poukázal na spôsob doručovania stanovený v Zmluve o postúpení práv, avšak táto zmluva upravovala spôsob vstupu žalobkyne ako nového vlastníka do práv a povinností vyplývajúcich z Nájomnej zmluvy, pričom samotná Zmluva o postúpení práv stanovovala, že jej uzatvorením sa nemení samotný rozsah práv a povinností z Nájomnej zmluvy, nastala len zmena v osobe prenájomateľa predmetu nájmu (článok III. bod 3.3 Zmluvy o postúpení práv). Nájomná zmluva v článku XI. ods. 4/ stanovovala, že všetky oznámenia a komunikácia medzi zmluvnými stranami sa uskutočňujú písomne, a to poštou doporučené, expresnou kuriérskou službou, alebo osobne, a to na adresy uvedené v záhlaví zmluvy. Oznámenie sa považuje za doručené adresátovi momentom ich doručenia. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil záver, že zásielka bola dňa 28. apríla 2021 žalovanému doručená, keďže sa dostala do jeho dispozičnej sféry, a to momentom jej vhoďenia prepravcom do poštovej schránky žalovaného (§ 45 ods. 1 OZ). Taktiež súd prvej inštancie uviedol, že tvrdenie žalovaného o tom, že jeho manželka sa nachádzala počas pandémie COVID-19 celý čas doma, nemal ničím nepreukázané.

6. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa riadne vypovedala Nájomnú zmluvu písomne listom z 26. apríla 2021, ktorý bol riadne doručený v súlade s vtedy platným poriadkom doručovateľa a zmluvne dohodnutým spôsobom. Nájomný vzťah medzi stranami sporu tak zanikol uplynutím výpovednej doby ku dňu 31. júla 2021. V konaní bolo preukázané, že žalovaný zadržáva vec u seba (odmieta vypratať časti nebytových priestorov) neoprávnene, čím boli splnené všetky podmienky úspešnosti domáhania sa ochrany vlastníckeho práva žalobkyne vindikačnou žalobou.

7. Súd prvej inštancie vyhodnotil vyjadrenia žalovaného týkajúce sa pôžičky, ktorú poskytol osobe, ktorá žiadnym spôsobom nefiguruje vo firme žalobkyne, na osobné účely a jej započítanie s nájomným za mesiace január a február 2021 ako nesúvisiace s predmetom sporu.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 a ods. 2 CSP.

9. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 9. februára 2023, č. k. 26Cob/4/2023-117 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu poukázal na odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil v rovine skutkových zistení, ako aj v rovine právneho posúdenia, ku ktorému na doplnenie uviedol, že podstatou odvolania žalovaného bola namietaná skutočnosť, že mu nebola riadne doručená výpoveď z nájmu z dôvodu, že žalobkyňa ako prenájomateľka mu ju nedoručila v súlade so zmluvou doporučené, prípadne osobne, ako aj z dôvodu, že poštový doručovateľ mu ju nedoručil riadne podľa zákona, resp. že mu nebola doručená vôbec. Odvolací súd mal za to, že so žalobnými námietkami, ktoré sú totožné s procesnou obranou (ktorú žalovaný uplatňoval už v konaní pred súdom prvej inštancie) sa súd prvej inštancie správne vysporiadal a svoje závery náležite odôvodnil. Odvolací súd sa rovnako nestotožnil s argumentáciou žalovaného, keďže

dospel k záveru, že:

a) žalobkyňa ako prenajímateľka nehnuteľností postupovala v súlade s nájomnou zmluvou, v ktorej článku IX. bod 4. si sporové (a zároveň zmluvné) strany dohodli okrem iného spôsob doručovania písomností (teda vrátane výpovede z nájomnej zmluvy) poštou doporučené, keď preukázala, že výpoveď z nájmu podal na pošte ako doporučenú zásielku;

b) poštový doručovateľ postupoval pri doručovaní výpovede v súlade so zákonom, keď túto vhodil dňa 27. apríla 2021 do poštovej schránky žalovaného, pričom týmto dňom sa poštová zásielka považovala za doručeníu. Poštový doručovateľ postupoval takto v súlade s rozhodnutím Úradu, ktorý toto rozhodnutie vydal v súlade so splnomocňovacím ustanovením § 16 zákona o poštových službách, ktoré spĺňa všetky náležitosti podľa § 5 ods. 2 zákona o tvorbe právnych predpisov, a preto argumentácia žalovaného o nemožnosti doručovania osobitným spôsobom z dôvodu úpravy spôsobu doručovania v rozhodnutí Úradu 26Cob/4/2023 11 (žalovaný rozhodnutie v odvolaní nesprávne označuje ako vyhláška) ako právneho predpisu nižšej právnej sily oproti zákonu, neobstojí; (bod 38. písm. b) odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu)

c) pokiaľ žalovaný namietal, že medzi stranami sporu bol dohodnutý aj iný spôsob doručovania (osobne) s poukazom na zaužívané doručovanie faktúr, čo považoval žalovaný za obchodnú zvyklosť, odvolací súd skonštatoval, že tento spôsob doručovania si zmluvné strany nedohodli ako výlučný spôsob doručovania, a preto žalobkyni nebránilo v prípade doručovania výpovede, aj akejkolvek inej písomnosti, využiť ktorýkoľvek z týchto spôsobov;

11. V súvislosti s dohodou sporových strán o doručovaní písomností súvisiacich s nájomnou zmluvou aj doporučené poštou odvolací súd poukázal tiež na to, že doporučená zásielka je definovaná v ustanovení § 3 ods. 3 zákona o poštových službách ako listová zásielka, ku ktorej je poskytnutá služba „doporučené“ poskytujúca paušálnu záruku proti riziku straty, krádeže alebo poškodenia listovej zásielky, a ku ktorej sa vydáva doklad pre odosielateľa o jej podaní a na požiadanie aj o jej dodaní adresátovi. Spôsob doručovania doporučenej poštovej zásielky je upravený v poštových podmienkach podľa § 27 ods. 1 zákona o poštových službách, pričom konkrétne doručovateľ Slovenská pošta, a.s. má tieto poštové podmienky pre doporučenú zásielku zverejnené na svojej webovej stránke. Podmienky doručovania pritom môžu byť upravené (prípadne obmedzené) Úradom v prípade mimoriadnej udalosti, pričom v čase doručovania výpovede z nájmu žalovanému bola touto mimoriadnou udalosťou pandémia COVID-19.

12. Odvolací súd ďalej uviedol, že ak by aj v konkrétnom prípade neboli poštové služby obmedzené, bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa zaslala výpoveď z nájmu ako doporučenú zásielku v súlade s nájomnou zmluvou, a v prípade nezastihnutia žalovaného na doručovacej adrese by mu štandardne v domovej listovej schránke doručovateľ zanechal písomné oznámenie o jej uložení na pošte (tzv. „žltý lístok“), prípadne by mu skutočnosť o doručovaní oznámil elektronicky, ak by využíval službu elektronického oznamovania zásielok. Aj v takomto prípade by sa však výpoveď považovala za doručeníu už vzhľadom na oznámenie o jej uložení na pošte, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2018 vo veci sp. zn. 40bdo/73/2016, uverejnenom v zbierke súdnych rozhodnutí pod číslom R 85/2018, podľa ktorého: „je podstatné posúdenie, kedy mal adresát objektívne možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť a nie kedy tak skutočne urobil, ktoré korešponduje aj so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu označenom dovolateľom sp. zn. 5Cdo/129/2010. Neúspešným pokusom o doručenie na adrese sídla žalobcu a následným vhođením oznámenia o uložení zásielky na pošte bolo adresátovi objektívne umožnené si zásielku vyzdvihnúť a oboznámiť sa s jej obsahom a skutočnosť, že tak adresát aj napriek vedomosti o uložení zásielky na pošte neurobil, nemôže byť na ťarchu odosielateľa. Odvolací súd sa pri riešení tejto právnej otázky neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.“, ako aj s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku z 28. januára 2011 vo veci vedenej pod sp. zn. 5Cdo/129/2010 uverejnenom v zbierke súdnych rozhodnutí pod číslom R 27/2011, v ktorom uviedol nasledovné: „Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t. j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t. j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne

oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“

13. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu, odvolací súd jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

14. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) v zákonnej lehote dovolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

15. V dovolaní uviedol, že podstatnou otázkou, od ktorej záviselo vyriešenie právneho stavu, bolo, či výpoveď bola zákonne doručená. Žalovaný od začiatku namietal skutočnosť, že mu nebola doručená výpoveď v zmysle zákona, teda zmluvne tak ako bolo dohodnuté, a jednoznačne bolo preukázané, že o výpovedi nemal vedomosť, nakoľko z vyjadrenia pošty z 5. januára 2022 vyplýva, že za deň doručenia doporučenej zásielky sa považuje deň vhodenia zásielky do domovej listovej schránky. V tomto smere poukázal i na nesprávny procesný postup súdu, nakoľko sa nesprávne vysporiadal s právnou otázkou ohľadne doručenia doporučenej zásielky. V zmysle oznámenia pošty z 5. januára 2022 je uvedené, že zabezpečovala doručovanie uvedeným spôsobom na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb. Jedná sa o vyhlášku, ktorá má nižšiu právnu silu ako zákon, je podriadená zákonu, a zákon i dohoda zmluvných strán vyžadovala doručenie písomnosti buď osobne alebo prostredníctvom pošty ako doporučenú zásielku. Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že písomnosť sa považuje za doručeníu aj v prípade ak zmluvná strana odmietne písomnosť prevziať alebo ak sa ju nepodari doručiť z dôvodu napr. neprevzatia v odbernej lehote a podobne, pričom v oboch prípadoch sa písomnosť považuje za doručeníu dňom vrátenia zásielky jej odosielateľovi. Ani jeden z uvedených spôsobov nebol dodržaný a ničím nebolo preukázané, že žalovaný mal výpoveď doručeníu, teda mal o nej vedomosť. Zároveň dovolateľ poukázal na skutočnosť, že jedným zo spôsobov doručovania zásielok medzi zmluvnými stranami bolo doručovanie osobne, čo bolo aj preukázané výpoveďou svedkyne - účtovníčky žalobkyne, ktorá vystavovala faktúry žalovanému a táto jednoznačne potvrdila, že všetky písomnosti, teda faktúry, ktoré vystavovali, doručovala osobne žalovanému, ktorý vždy potvrdil ich prevzatie. Súd sa s takouto skutočnosťou vôbec nevysporiadal, i keď ju žalovaný namietal. Ak bol medzi stranami sporu dohodnutý spôsob doručovania zásielok osobne, nemožno ho nahradiť v tom čase existujúcou vyhláškou, ktorá má nižšiu právnu silu ako zákon a dohoda zmluvných strán. Súd sa musí vysporiadať s touto otázkou ako predbežnou, či spôsob doručenia určený vyhláškou vhođením do domovej listovej schránky má vyššiu právnu silu ako zákon, a teda i dohodou určený spôsob doručenia. Zo všetkých vykonaných dôkazov vyplýva, že žalovaný nemal o výpovedi vedomosť a neprevzal ju tak ako preberal i predtým všetky písomnosti od žalobkyne. Taktiež dovolateľ namietal, že súd sa nevysporiadal so zmluvnými a vzájomnými zvyklosťami medzi zmluvnými stranami.

16. K dovolaniu podala včas vyjadrenie žalobkyňa, v ktorom navrhla dovolanie v celom rozsahu podľa § 448 CSP zamietnuť, alternatívne odmietnuť. Zároveň žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania. V predmetnom vyjadrení uviedla, že dovolanie je odôvodnené rovnakými dôvodmi, ako už bolo uvádzané v obrane voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Žalovaný v rozpore s vykonaným dokazovaním tvrdil, že mu nebola doručená výpoveď z nájmu, resp. že o tejto nevedel. V konaní bolo výpoveďami svedkov a účastníkov konania preukázané, že žalovaný o výpovedi vedel. Tiež bolo preukázané, že výpoveď bola doručená právnenému zástupcovi žalovaného ešte pred podaním žaloby na súd. Pokiaľ žalovaný v dovolacom konaní poukázal na rozpor vyhlášky vydané Úradom pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb so zákonom, takáto výhrada neobstoí, nakoľko súd prvej inštancie nemohol odpovedať na otázky, na ktoré sa žalovaný nepýtal. Žalovaný túto skutočnosť pred súdom prvej inštancie nenamietal, uvádzal ich až v odvolacom konaní. Je nepochybné, že zásielka bola doručená okrem iného v súlade s ustanovením § 16 zákona o poštových službách, ale aj v súlade so zmluvou. Vo vzťahu k obchodným zvyklostiam bolo svedeckou výpoveďou preukázané, čo však ani nebolo sporné, že osobne boli doručované len faktúry. Obchodné zvyklosti nemôžu byť na ťarchu riadneho doručovania písomnosti prostredníctvom poštového prepravcu. Všeobecné súdy vec správne

právne posúdili. Doručovanie listín je dlhodobá a konštantne rozhodované súdmi SR, a nie je daný dôvod na to, aby túto otázku opätovne prejednával dovolací súd.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

18. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

19. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Zo zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Vady konania vymenované v ustanovení § 420 CSP sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Vyplyva to z ustanovenia § 431 CSP, podľa ktorého dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

20. Z obsahu dovolania vyplýva, že v posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom.

22. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae, teda odmietnutia spravodlivosti (obdobne napr. uznesenie dovolacieho súdu 30. augusta 2018, sp. zn. 2Cdo/141/2017). Medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

23. V súvislosti s námietkou dovolateľa týkajúcou sa nedostatočného zdôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa podľa neho nevysporiadal s otázkou dojednaní účastníkov konania v nájomnej zmluve týkajúcej sa spôsobu doručovania písomností a vzájomných zvyklostí, ktoré boli medzi zmluvnými stranami pri doručovaní písomností pred dorúčením výpovede, dovolací súd poukazuje na bod 38 písm. b) odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd zdôvodnil účinnosť doručenia výpovede podanej odosielateľom (žalobcom) ako doporučenej listovej zásielky druhej triedy, a to vhođením do označenej poštovej schránky adresáta - žalovaného v mieste

jeho podnikania. Odvolací súd poukázal na § 16 zákona o poštových službách a konštatoval, že poštový doručovateľ postupoval v súlade s rozhodnutím Úradu. Z rozhodnutia odvolacieho súdu, ani z obsahu súdneho spisu nie je zrejmá identifikácia, špecifikácia a obsah aktu Úradu - rozhodnutia, na ktoré odvolací súd poukázal, v dôsledku čoho nie je možné, aby dovolací súd preskúmal argumenty odvolacieho súdu uvedené v bode 38 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, keď konkrétne rozhodnutie vydané Úradom podľa § 16 zákona o poštových službách nie je identifikované v rozhodnutí odvolacieho súdu, súdu prvej inštancie, a ani nie je obsahom súdneho spisu.

24. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, či spôsob doručovania výpovede v apríli 2021 bol v súlade so zákonnou úpravou týkajúcou sa doručovania doporučených listových zásielok druhej triedy adresátovi prostredníctvom pošty, v konečnom dôsledku sa nevysporiadal, či uvedený spôsob doručovania tohto druhu zásielky bol súladný aj s dohodnutým spôsobom doručovania v nájomnej zmluve (článok IX) a so zaužívanými zvyklosťami účastníkov nájomnej zmluvy týkajúcimi sa doručovania písomností pred dorúčením výpovede. Odvolací súd, ani súd prvej inštancie, nedal jasné a určité odpovede k tvrdeniu žalovaného, že o odoslaní a doručení výpovede vhođením do poštovej schránky nemal vedomosť, a zásielka sa nedostala do jeho dispozičnej sféry.

25. Dovolací súd zistil, že skutočnosti, ktoré odvolací súd uvádzal v bode 38 odôvodnenia svojho rozhodnutia, nie sú preukázané, keď označenie rozhodnutia Úradu v rozhodnutí odvolacieho súdu absentuje a jeho existencia nie je preukázaná z obsahu súdneho spisu.

26. Vychádzajúc z uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu trpí v dôsledku jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, preto rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu podľa § 450 CSP na ďalšie konanie. Vzhľadom na zrušenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 420 písm. f) CSP (ktoré zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania), sa dovolací súd už ďalej nezaoberal skúmaním prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 CSP, pretože v danom štádiu konania by to bolo nadbytočné (viď bod 28 uznesenia Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia sp. zn. 1VCdo/1/2018 z 21. marca 2018, z ktorého vyplýva, že „dovolací súd sa z povahy dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 420 CSP zaoberá najprv týmto dovolacím dôvodom, a ak zistí, že je daný, dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 421 CSP sa už nezaobera, pretože by to bolo neefektívne. Existencia dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP zakladá totiž nie len prípustnosť, ale zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania.“).

27. Vzhľadom na skutočnosť, že v dôsledku okamžitej aplikovateľnosti novej procesnej právnej úpravy, ktorou bola zmenená okrem iných aj funkčná príslušnosť odvolacích súdov v obchodnoprávných sporoch, je od 1. júna 2023 daná podľa § 34 ods. 2 písm. b) CSP v spojení s § 22 písm. d) CSP a § 3 ods. 4 písm. c) zákona č. 371/2004 Z. z. funkčná príslušnosť Krajského súdu v Bratislave ako jedného zo súdov výhradne špecializovaných na konania o odvolaniach proti rozhodnutiam vydaným v obchodnoprávných sporoch všetkými súdmi prvej inštancie vo vlastnom obvode, dovolací súd vrátil vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave.

28. V ďalšom konaní bude odvolací súd povinný vydať rozhodnutie, v ktorom sa riadne vysporiada s obranou žalovaného, ktorú namietal v dovolaní (odvolaní), že došlo k doručeniu výpovede v rozpore s článkom IX odsek 4 nájomnej zmluvy a so zvyklosťami, ktoré mali účastníci nájomnej zmluvy pred dorúčením výpovede pri doručovaní písomností, a že výpoveď mu nebola doručená, pričom o jej odoslaní a doručovaní nemal vedomosť.

29. Odvolací súd bude povinný riadne sa vysporiadať s účinnosťou podzákonných normatívnych alebo hybridných aktov, vydaných orgánmi verejnej správy vo väzbe na zákonnú úpravu doručovania doporučenej listovej zásielky druhej triedy prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. a článok 2 ods. 2 a 3, článok 13 ods. 1 a 2 Ústavy SR.

30. V konečnom dôsledku bude odvolací súd povinný vysporiadať sa s otázkou, ktorú formuloval dovolateľ aj pred súdmi nižšej inštancie, a ktorá je podstatná pre rozhodnutie vo veci, na ktorú odvolací súd je povinný dať odpoveď a naplniť právo žalovaného na spravodlivý proces a riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odvolací súd bude povinný vyhodnotiť, či spôsob doručovania vhođením do označenej domovej poštovej schránky adresáta v apríli 2021 je v súlade s ústavou, zákonmi, keď poštovým doručovateľom realizovaný spôsob doručenia výpovede zahrňoval zvýšené riziko porušenia

ústavného práva na súkromie, listového tajomstva, a zvyšoval mieru rizika straty, poškodenia listovej zásielky, a vyhodnotí tento postup v súvislosti s obsahom právnej úpravy zákona č. 324/2011 Z. z., konkrétne ustanovení § 3 ods. 3, § 2 ods. 4, § 26 ods. 1, § 31 ods. 1 písm. a), § 33 ods. 1 písm. a), a Poštovými podmienkami účinnými od 1. júna 2019 - bod 5.1.1 a účinnými od 12. apríla 2021 - body 2.1.n, body 16.1. a 17. V nadväznosti na uvedené vyhodnotenie odvolací súd posúdi, či takýto postup zasiahol do práv adresáta zásielky.

31. Odvolací súd v dôvodoch rozhodnutia vyhodnotí, či dôsledky opatrení hospodárskej mobilizácie vydané podľa § 5 písm. a) zákona 179/2011 Z. z. o hospodárskej mobilizácii majú z hľadiska doručovania doporučených listových zásielok rovnaké účinky, ako keby k opatreniu hospodárskej mobilizácie nedošlo. Zjednodušene povedané, odvolací súd bude povinný posúdiť, či doručenie doporučenej listovej zásielky v čase núdzového stavu a opatrení hospodárskej mobilizácie v apríli 2021 vzhodením do označenej domovej poštovej schránky adresáta malo z hľadiska účinnosti doručovania predmetnej zásielky adresátovi rovnaké účinky ako doručovanie takejto zásielky priamo adresátovi s potvrdením jej prevzatia, čo je v súlade s bodom 5.1.1 Poštových podmienok účinným od 1. júna 2019. Dovolací súd zdôrazňuje, že vzťah, ktorý bol predmetom konania, má charakter súkromnoprávneho vzťahu, v rámci ktorého účastníci v nájomnej zmluve upravili aj podmienky doručovania písomností týkajúcich sa nájomnej zmluvy (doručovanie výpovede). Úprava doručovania poštovým podnikom (Slovenská pošta a.s.) má verejnoprávny charakter. Odvolací súd bude povinný vysporiadať sa so skutočnosťou, či normy verejného práva, normatívne akty alebo hybridné akty orgánov verejnej správy upravujúce spôsoby doručovania doporučených listových zásielok, mohli účinne zasiahnuť do existujúceho súkromnoprávneho vzťahu účastníkov konania (nájomnej zmluvy), a to bez zmeny legislatívy týkajúcej sa úpravy súkromnoprávnych vzťahov.

32. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 CSP).

33. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.